

αὐτοφάσεως δὲ μὴ δὲν ὄντι μεταξὺ· ἥδη δὲ ἐν-
 αὐτίαν ἐνδέχεται ὅτι ἡ αὐτὴ οὐ ταύτων ἀντί-
 φασίς καὶ τὰ ἐναντία, δηλοῦν ἢ δὲ σέριστος ἀν-
 τίφασίς τις ὄντι· ἢ γὰρ τὸ ἀδυνατόν ὅλως ἔχει,
 ἢ ὁ ἀπ' αὐτοῦ ἐξέρχεται μὴ ἔχει, ἢ σέρισται, ἢ ὁ-
 λως, ἢ πῶς ἀφορεῖται πρὸς ἀλλήλους γὰρ ἢ δὴν τὸ
 ἀεὶ γινώσκουσι, ὡς περὶ διήρηται ἡμῖν ἐν ἀλλοις. ὡς
 ἔστιν ἡ σέριστος ἀντίφασίς τις, ἢ ἀδυναμία
 διοραθεῖσθαι, ἢ σωσεῖλημῶν τῆς δεκτικῆς διὰ
 αὐτοφάσεως ἡμῶς ἔστ' μεταξὺ, σέρισσεως δὲ
 τίνος ὄντι· ἴσον ἡ γὰρ ἢ ἔκ ἴσον, πάν' ἴσον ἢ ἢ
 κῆσιν, οὐ πᾶν, ἀλλ' ἔσθ' ἄρα μόνον ἐν τῇ δεκτι-
 κῇ τῷ ἴσῳ. εἰ δὴ αἱ γήρυσις τῆ ἡλκ' ἐκ τῆ ἐν-
 αὐτίαν γίνονται δὲ, ἢ ἐκ τῆ εἰδοῦς καὶ τῆς πῶ
 εἰδοῦς ἕξσεως, ἢ ἐκ σέρισσεως τίνος τῆ εἰδοῦς
 καὶ τῆς μορφῆς· δηλοῦν ὅτι ἢ ἡμῶς ἐναντίως,
 σέριστος αὐτὴ ἐστ' πᾶσα, ἢ δὲ σέριστος ἴσος οὐ
 πᾶσα ἐναντίως· αἵτιον ἔστι ὅτι πολλὰ καὶ ἐν-
 ἀντίφασίς ἐξέρχεται τὸ ἐσερισμῶν. ἐξ ὧν γὰρ αἱ
 μεταβολαὶ ἐξάτων, ἐναντία ταῦτα. φανερόν
 δὲ καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς· πᾶσα γὰρ ἐναντία-
 σίς ἔχει σέριστον θατέρου ἥδη ἐναντίαν, ἀλλ'
 οὐχ ὁμοίως πᾶσι ταῖς αἰσθητικῶν ἡμῶς ἰσότητος,
 αἰσθητικῶν δὲ ὁμοιότητος, καὶ καὶ δὲ ἀρετῆς.
 διαφέρει δὲ ὡς περὶ εἴρηται. τὸ μὲν γὰρ ἐκ μόν-
 ον ἢ ἐσερισμῶν, τὸ δὲ αὐτὸ ποτε, ἢ ἐν τινι ὄντι
 αὐτὸ ἢ κλίματι τινι, ἢ τῇ κωλύσει, ἢ πᾶσι ταῖς διὰ τῆς
 ἡμῶς ὄντι μεταξὺ, καὶ ἔστιν οὐτε ἀγαθὸς ἀνθρω-
 πος οὐτε κακός, ἢ δὲ ἢ ἐστ' ἔστιν, ἀλλ' αἰσθη-
 τῶν ἢ ἀρετῶν, ἢ ἀρετῶν ἢ πᾶσι ταῖς ἡμῶς ἔχει τὸ ὑπο-
 κείμενον ἀρετῶν ἡμῶν, τὰ δὲ οὐ. ὡς περὶ φανερόν
 ὅτι αἱ ἐθατέρον ἥδη ἐναντίαν λέγεται καὶ σέ-
 ριστον. διὸ καὶ δὲ καὶ τὰ περὶ ταῖς καὶ τὰ γήρυ-
 σιν ἐναντίαν, ὡς τὸ ὄν καὶ τὰ πολλά. τὰ γὰρ
 ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται.

Κεφάλαιον 6.

Επεὶ δὲ ἐν ἐνὶ ὄντι ἐναντίον, ὁμορῶσιν
 αὐτὴ τις πῶς ἀντίκειται τὸ ἐν ἢ καὶ τὰ πολλά
 (τὰ γὰρ ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται) καὶ τὸ ἴσον τῆς
 μεγάλω καὶ τῇ μικρῷ. τὸ γὰρ πότερον ἐν ἀντι-
 θέσει αἰεὶ λέγεται, ὅτι πότερον λευκόν, ἢ μέ-
 λαν· καὶ πότερον λευκόν, ἢ εἰ λευκόν· πότερον ἢ
 αἰδρώπος ἢ λευκόν, οὐ λέγεται, ἀλλ' αὐτὸ ἐξ ὑ-
 ποθέσεως, καὶ ζήτησιν, ὅτι πότερον ἢ λευκόν
 ἢ Σωκράτης· ἀλλ' ἐκ ἀνάγκης ἐν ἐδενὶ γήρυ-
 σιν τῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκείθεν ἐλήλυθε. τὰ γὰρ
 αἰσθητικῶν μόνον ἐκ ἐδενὶ ἀμείψονται.

A contradictionis verò nihil medium est,
 contrarium autem cōtingit: patet quòd
 non idem est contradictio, & contraria.
 Privatio verò, quaedam contradictio est.
 Aut enim, quod omnino impossibile est
 habere: aut quod cum natura aptum ha-
 bere sit, non habeat, privatum est, aut to-
 taliter, aut modo quodam determinatum.
 Multipliciter enim hoc (utin aliis diui-
 sum à nobis est) dicimus. Quare privatio,
 B quaedam contradictio est, aut impossibili-
 tas determinata, siue simul accepta cum
 susceptiuo. Ideo contradictionis quidem
 non est medium, sed priuationis alicuius
 est. Omne enim aut equale, aut non equa-
 le: æquale verò, aut inæquale, non omne,
 nisi solum in susceptiuo equalitatis. Si ita-
 que generationes ipsi materiæ ex contra-
 riiis, sunt autem aut ex specie, & habitu
 speciei, aut ex aliqua priuatione speciei,
 C aut ex aliqua priuatione speciei, & for-
 mæ: patet quòd omnis quidem contrarietas,
 privatio est: privatio verò non omnis
 fortasse contrarietas est. Causa verò est,
 quia multipliciter privari contingit, quòd
 privatum est. A quibus enim vltimis tran-
 sitionibus, hæc contraria sunt. Hoc autem
 & per inductionem manifestum est.
 Omnis namque contrarietas habet alterius
 contrarium priuationem, verum non omnia
 D similiter. Inæqualitas enim, æqualitatis: dissimilitudo verò, similitudinis:
 vitium autem virtutis. Differ autem, ut dictum est. Etenim hoc quidem, si solum
 priuatum sit: hoc verò, si sit aliquando, aut
 in aliquo, vtruta in aliqua ætate, aut in
 principali, aut omnino. Ideo, horum quidem
 est aliquid medium: & est, nec bonus homo,
 E nec malus. Illorum verò non est, sed necesse est esse parè vel imparè. Præ-
 terea, quædã habent subiectum determinatum,
 quædam non. Quare manifestum est, quòd
 semper alterum contrarium, secundum priuationem dicitur. Sufficit verò
 etiam si prima & genera contrarium, vtruta
 vni, & multa: cætera enim ad hæc reducuntur. CAPVT V.

Cum autem vnum vni contrarium sit, dubitauerit quispiam quomodo vnum, & multa opponuntur: & æquale, magno & paruo. Ipsum enim vtrum, semper in oppositione dicimus: vtruta, vtrum album, an nigrum: vtrum album, aut non album: vtrum verò homo, an album. nō dicimus, nisi ex suppositione, & quæritur: vtruta, vtrum Cleon venit, an Socrates. Sed hoc in nullo genere necesse est

Verum hoc quoque illi aduenit. Sola namque opposita non contingunt simul esse,